

KOMÜNİZM

Hayal mi mümkün mü?

TÜRKİYE KOMÜNİST PARTİSİ

KOMÜNİZM hayal mi, mümkün mü?

Komünizm hakkında çok şey söylendi, çok şey yazıldı ve böyle olmaya devam ediyor. Kimileri komünizmin köhnemiş bir düşünce olduğunu, çağımızın sorunlarına yanıt olamayacağını ve geçmişte kaldığını söylüyor. Sınıfsız bir toplumun mümkün olmadığını, zaten artık günümüzde de sınıfların varlığından söz edilemeyeceğini... Kimileri ise komünizmi insanlığın eşitlik ve özgürlük ideali olarak görüyor ve bundan heyecan duyuyor ama hayal mi yoksa mümkün mü emin olamıyor.

Peki komünizm aslında ne ifade ediyor?

KOMÜNİZM TÜM KAYNAKLARIN TOPLUM İÇİN SEFERBER EDİLDİĞİ BİR TOPLUMSAL DÜZENDİR

Dünya harikası doğal güzelliklerin bir azınlığın mülkü olduğunu; doğal kaynakların, insanlığın ortak değeri sanat eserlerinin, ortak tarihsel deneyimin ürünü devasa bilginin bir azınlık tarafından kontrol edildiğini, onların mülkü olduğunu düşünün. Ne büyük haksızlık, ne büyük israf ve ne kötü bir dünya olurdu bu. Evet, ne kötü kapitalizmde yaşamak. Komünizm işte bunların hepsini yeniden tüm insanlığa ait kılacak düzene verilen isimdir. Bunu yapabilme becerisinin, bu gelişkin aklın ve kültürün üreyeceği bir düzendir komünizm.

İlk bakışta "güzel, ama mümkün değil" denilir. Başka bir düzende yaşamamanın nasıl olacağıyla ilgili ipucundan uzun süredir yoksun olduğumuz için, elimizdeki büyük olanağı görmemiz de kolay olmaz.

Aslında bu olanağı tam da kapitalizmin kendisi gösterir. Kapitalizm, hem nasıl büyük başarılar imza atılabileceğini hem de bu başarılar daha en başında nasıl

engeller koyulduğunu her gün tekrar ispat eder. Kapitalizm, her şeyin nasıl bir çelişki içerisinde olduğunu eğitimde, sağlıkta, barınmada, teknolojide kısacası hayatın her alanında ortaya koyar: Binlerce konut oturmaya hazır beklerken, milyonlarca ürün binlerce kilometre ötede üretilebiliyor ve bir tıkla masamıza kadar getirilebiliyorken, nasıl olur da bu bolluğun içerisinde çoğumuzun payına düşen şey açlık, evsizlik, hastalık ve mutsuzluk olur?

Gerçekte, yeryüzünde bolluk ve başarı adına ne mevcutsa bunu "kapitalizm" değil, bizler yani her gün çalışan, kafa yoran milyarlarca emekçi üretiyor. Birbirinin emeğine, paylaşımına ve aklına muhtaç bireyler olarak ortak ürünümüzü her gün her dakika büyütürüz. Ama asıl yaratıcı gücün bu "birlikte yapabilme" olduğunu bir şekilde unuttur, daha doğrusu unutmak zorunda bırakılırız. İşte kapitalizm bu birlikteliğin yok sayılması, bu büyük potansiyelin heba edilmesi ve akıl almaz bir eşitsizlik demek iken komünizm bu birlikteliği planlamak, yönetmek ve tüm toplumun hizmetine sunmak anlamına gelir.

İnsanlığın en büyük kabiliyeti ve en büyük ihtiyacı plan yapabilmek ve ortak hareket edebilmek iken, komünizm işte bu ortaklığı mümkün kılacak yegane düzenin ismidir.

Komünizm elbette sorunsuz, çelişkisiz, toz pembe bir gelecek demek değil. Ya da kapitalizmi kötülüklerinden arındırarak varabileceğimiz bir düzen de değil. Komünizm insanlığın karşısına çıkan sorunlara ortak ve akılcı yanıt verme iradesidir ve bunun ancak kapitalizminden temelli kurtularak yapılabileceğini bilerek yola çıkmak demektir.

KOMÜNİZM EMEK SÖMÜRÜSÜNÜN SON BULACAĞI BİR SİSTEMDİR

Kapitalist düzen emek sömürsü üzerine kuruludur. Çalışma saatleri ve işsizlik artar, güvencesiz çalışma yaygınlaşırken çalışma koşulları kölelik koşullarına dönüşür. İşyerinde güvencesizlik, şiddet ve taciz çalışma hayatını dayanılmaz hale getirir.

Savaştan dolayı yurdundan edilen, başka bir ülkeye sığınmak zorunda bırakılanlar hazır ucuz iş gücü olarak görülür. Bu düzen için gençler ve çocuklar bile ülkenin geleceği değil çok ucuz iş gücü kaynağıdır.

En üretken olduğumuz, kendimize ve topluma en fazla katkı sağlayabileceğimiz yıllarımızı, emeğimizin karşılığını alamadan ve ne için çalıştığımızı bilemeden harcadığımız bu düzenin adı kapitalizmdir.

Oysa insanlığın tüm birikimi, bilimsel ve teknolojik gelişmeler, emeğin verimliliğinin artırılıp çalışma yükünün azaltıldığı bir yaşam için seferber edilebilir. Sosyalist bir toplumda iş yerleri emekçilerin keyifle çalıştığı, sosyalleştiği, kültür-sanat aktivitelerinin gerçekleştiği yerler haline gelir.

Bugün işe giderken ne kadar isteksizsek, sosyalist bir düzende ertesi gün işimizin başında o denli üşenmeden ve heyecanla yerimizi alırız. Emek en önemli değer haline gelir, çalışabilen her insan için çalışmak bir hak ve toplumsal görev olur.

Sosyalizmin kazanımları üzerinde inşa edeceğimiz komünist toplumda ise çalışma bir zorunluluk olmaktan çıkar, mutlulukla yerine getireceğimiz bir ihtiyaç haline gelir. Komünizmde insanlar aç kalmamak için değil, üretmekten, yeniyi yaratmaktan ve paylaşmaktan keyif almak için çalışır.

KOMÜNİZM HIÇBİR BASKI ARACINA İHTİYACIN KALMAYACAĞI, TOPLUMUN ÜZERİNDE BİR YÖNETİMİN OLMAYACAĞI TOPLUMSAL DÜZENDİR

İçinde yaşadığımız toplumsal düzen, sömürünün devam etmesi için devlet örgütlenmesine ihtiyaç duyar. Devleti hangi kişilerin yönettiğinden bağımsız, devletin çıkarlarının toplumun çıkarları olduğu söylenir hep. Yine de devletin emekçi halkın karşısında zenginlerin çıkarlarını koruduğuna sayısız kere şahit olmuşuzdur.

Halkın ihtiyacı olduğunda devlet genelde orada yoktur. Bir deprem ya da bir sel felaketi yaşandığında, bir tren kazasında, işten atılanlar haklarını alamadığında, çocuklar uzaktan eğitim için bilgisayara ihtiyaç duyduğunda... Ama eğer vergi borcun varsa, elektriğin ve doğalgazın faturasını ödeyemediğinde, eği-

timin için aldığı kredi borcunu karşılayamadığında devlet seni kolayca bulur.

Kapitalizmde, halk, devlet yönetiminde yoktur. Siyaset sandığa daralmış, halktan kaçınılmış ve sadece yüksek maaşlı profesyonel siyasetçilerin işi olmuştur.

Oysa komünist toplumda yönetim profesyonel bir iş olmaktan çıkar, siyasal özelliğini kaybeder, toplumun kendi örgütlülüğü haline gelir.

Bugün düzen partilerinin dillerinden düşürmedikleri "demokrasi", insanın insanı sömürdüğü düzende zengilerin zengin kalmaya devam ettiği bir aldatmacanın adı olmuştur. Oysaki gerçek demokrasi ancak sömürünün ortadan kalktığı bir düzende yani komünizmde mümkündür.

Sosyalizmde devlet, sınıfsal eşitsizlikleri bütün dünyada ve tamamen ortadan kaldırmak için vardır. Sınıflar ortadan kalktıkça "devlet-toplum" ayrımı da ortadan kalkmaya başlar. İşte komünizm bugünkü anlamıyla devlete ihtiyacın kalmadığı bir toplumsal düzen demektir.

KOMÜNİZM SAVAŞLARIN SON BULMASIDIR

Diyelim ki ekonominin kötüye gidişine çare üretemeyen bir iktidar var hükümette. Küresel siyasetteki sıkışmışlığını emperyalist odaklar arasında mekik dokuyarak aşmaya çalışıyor. İçeride ise inandırıcılığını yitirmiş, yeni bir iddiayla ortaya çıkamayan ve kendi ikbal kaygısı durmadan artan bir yönetime dönüşmüş. Belli ki artık gidiyor ve giderayak uyguladığı politikalarla kendi çıkarlarını ülke çıkarlarının önünde konumlandığını da gizlemekle uğraşmıyor. İktidarını sürdürebileceği yeni bir kanal açmak için son bir umutla savaş çıkırtkanlığına soyunuyor. Bir yandan zenginlerin doymak bilmeyen iştahını doyurmaya çalışırken diğer yandan yoksulun "öteki ülkenin yoksulunu" boğazlayarak refaha erişebileceği yalanını durmadan parlatıyor.

Tanıdık geldi mi?

Bugünkü düzende bu senaryo bir istisna değil, kural teşkil ediyor. Bu senaryoya son vermek için bazen uluslararası hukuktan medet umulduğu da oluyor. Oysaki hukuk, onu uygulayacak bir otorite olmadığında işlemez ve dünyada da "kim güçlüyse" kuralı hakim olur. Gücü yeten emperyalist dünyanın jandarması olur, yetmeyense paryası. Savaşlar yoksullar için görülmemiş bir yıkım, zenginler içinse kazanç kaynağıdır.

Bugüne kadar 5 milyardan fazla insan savaşlardan dolayı öldü.

Sadece 2. Dünya Savaşı'nın sonlandığı tarihten bugüne savaşlarda 45 milyon insan yaşamını yitirdi.

Ve silahlanmaya ayrılan bütçenin sadece yüzde 10'u eğitim ve sağlık hizmetlerinin tüm kamuya ücretsiz olarak sağlanmasına yetebiliyor...

Bu saçmalığa bir son vermenin tek yolu ulusal çıkarların hakim olmadığı bir dünyanın yaratılmasıdır. Kapitalizmin böyle bir dünyayı yaratmak bir yana bizi daha kötüsüne sürüklediğinden artık kimse şüphe duymuyorken, komünizm böyle bir dünyadan kurtulmanın ismi olarak varlık kazanıyor.

KOMÜNİZM EŞİT VE ÖZGÜR BİR YAŞAMDIR

Doğarken hiçbirimiz cinsiyetimizi, milliyetimizi, dinimizi seçemeyiz. Ama seçemediğimiz bu özellikler sonrasında hayatlarımızı etkiler; özellikle de yaşamak için çalışmak zorundaysak. Örneğin bu dünyaya kadın olarak gelmiş bir emekçiyseniz, nitelikli olmanız iş bulabilmenize yetmez. Hangi sektörde çalışmak istediğiniz önemlidir, çocuk sahibi olup olmadığınızı, evlenmeyi düşünüp düşünmediğinizi. Eğer bir LGBT bireyseniz işiniz yine zordur. Yaşamın her alanında karşılaştığınız yargılayıcı gözler, alaycı laflar sizi çok erken yaşlarda hedef alır. Farklı etnik kökenden olmak daha baştan bazı kapıların kapanması anlamına gelir.

Peki bir insanın sırf kişisel özellikleri nedeniyle şiddete, ayrımcılığa, ırkçılığa, baskıya ve nefrete maruz kalması nasıl akla uygun olabilir?

Bu akılsızlıktan, adaletsizlikten, eşitsizlikten birileri her gün milyonlar kazanır. Milliyetçilik yalnızca savaşlar yoluyla silah tekellerini ihya etmez, aynı zamanda emekçileri bölmek ve ucuz işgücü haline getirerek daha fazla sömürmek

için kullanılır. Kadınlara "eksik insan", LGBT'lere de "sapkın" gözüyle bakılması sırf kutsal kitaplar buyurdu diye değil, toplumun yarısından fazlasının şiddet ve nefret odağı haline gelmesi bu düzenin egemenlerinin işine geldiği içindir.

Böylece onları daha azına razı edebilirler; çocuk, yaşlı ve hasta bakımı, ev işleri gibi angaryaları kadınların omzuna daha kolay yükleyebilirler. Tüm bu eşitsizlikten, nefretten, savaşlardan çıkarılanlar, dünyayı gericiliğin, ırkçılığın, radikal dinciliğin daha da arttığı bir yer

haline getirmeye çalışır.

Oysa başka bir yaşam mümkündür. Her insanın doğarken değil, yaşarken de eşit olacağı... Gericiliğin, milliyetçiliğin, dinciliğin ve her tür ayrımcılığın yeryüzünden silinip gideceği... Kimsenin cinsiyetinden, cinsel yöneltiminden, milliyetinden, dilinden dolayı ayrımcılığa uğrayamayacağı bir yaşam...

Bu yaşam ancak sömürenlerin iktidarına son verdiğimiz zaman başlayabilir. Eşit ve özgür yaşam, komünizm, işte insanlığın serüveninin en heyecanlı ve en parlak bölümü olacaktır!

KAPİTALİZM

- Kapitalizm toplumu güvencesizleştirir. Eşitsizlikleri, adaletsizlikleri normalleştirir. Daha fazla kâr elde etmek hayatın temel motivasyonuymuş gibi öne çıkarılır. Güçlünün zayıfı ezdiği, zalimlerin merhametine terk edilmiş milyonlarca insanın hayata tutunamadığı bir toplumsal sistemdir. Güçlü olana yaltaklanılan bir çeşit bağımlılık ilişkisi normal kabul edilir.

Bireyleri böyle bir toplumun parçası haline getirmesi için geliştirilen eğitim sistemi doğal olarak bencilliğe, rekabetçiliğe, açgözlülüğe, kibre ve dalkavukluğa kapı aralar.

Ve böyle bir dünyada bilimsel bilgi de ancak ve ancak parayla satılır bir meta haline getirilir.

- Komünist toplumda eşit hak ve özgürlüklere sahip insanların ilgi ve becerilerine göre yaşamın her alanında toplumsal üretime katılabilmeleri eğitim sisteminin birincil önceliğidir. İnsanların küçük yaşlardan itibaren hayatla kurdukları ilişkiyi tarif edebilmeleri, bu dünyadaki varlıklarını anlamlandırabilmeleri, kendilerini keşfedebilmeleri, gelişkin bir eğitim sisteminin sağlıklı birer parçası olabilmelerinden geçer. Bu sebeple eğitim herkese eşit ve parasız kamusal bir hizmet olarak sağlanmak zorundadır.

- Kapitalizmin yarattığı barınma sorunu; inşaat sektöründen, emlak vurguncularından, rant için imara açılan alanlardan, kamu kaynaklarının talan edilmesinden, yaşayabilmek için zorunlu olan ihtiyaçların serbest piyasa ekonomisinin pençesine teslim edilmesinden türer. Çünkü kapitalizm insanların sağlıklı ve konforlu evlerde yaşayabilmeleri için ev inşa etmez. Satmak ve kâr etmek için ev inşa eder.
- Komünist toplumda insanların her birinin zamanlarının önemli bir kısmını geçirdikleri, kendilerini yeniden üretme fırsatı yakaladıkları, rahatça dinlenebildikleri, temel ihtiyaçlarını giderebildikleri yuvaları vardır. Komünist bir toplumda konut inşaatının tek amacı da budur. Dünyamızda bir tek evsiz bile bırakmayacak kadar çok konut bugün bile mevcuttur. Ancak bu evlerin anahtarları bugün için ne yazık ki müteahhitlerin, emlak patronlarının elindedir.

KOMÜNİZM

• Kapitalizm bir halk sağlığı sorunudur. Milyonlarca insan için sağlıklı beslenmek, spora vakit ayırabilmek, stresten uzak durmak imkansız hale gelmiştir. Kötü alışkanlıklar ve madde bağımlılığı yoksullukla doğru orantılı olarak artmaktadır. Sınıflı toplumlar tarihi aynı zamanda savaş, göç, salgın hastalıklar tarihidir. Sağlık teknolojileri, ilaç sektörü ve tedavi hizmetleri özel firmaların elinde kâr odaklı büyümekte ve hastalıktan koruyan değil hastalığı sürdürülebilir kılan bir yaklaşım egemen olmaktadır.

• Komünist toplumda insanlığın sağlık alanında ulaştığı tüm birikim kayıtsız şartsız toplumun emrine verilir. İnsanların sağlıklı yaşama hakkına erişmesinin önündeki tüm engeller, piyasacı ve gerici unsurlar yok edilir. Bireylerin, toplumun ve nihayet yaşayan bir ekosistem olarak dünyanın ömrünü kısaltan akıl-dışı üretim biçimi terk edilir. Bu bilinçle tüketim de akılcı bir düzlemde sağlıklı bir yaşam perspektifiyle gerçekleşir.

• 21. yüzyılda Kapitalizm üretim çarklarını artık eşi benzeri görülmemiş bir hızda döndürmekte. Plansız ve sürdürülemez sanayileşme dinamikleri soluduğumuz havayı bile zehirlemeye devam ediyor. Peki bu devasa üretim gemisinde dümen kimlerin elinde. Ölçülmüş son verilere göre dünyanın en zengin 26 insanının serveti dünya nüfusunun yarısının servetine eşit. Dünya giderek yaşanılmaz bir hal alırken milyarlarca insan kaynakların kullanımı ve üretimini daresi hakkında tek bir söz hakkına sahip değil. Bütün ipler küçücük bir azınlığın elinde toplanmış durumda. Örneğin tüm insanlığa ait olan enerji kaynakları bir avuç sermayedarın cebini ısıtırken, milyarlarca insanın payına karanlık ve soğukta yaşamak düşüyor.

• Isınma, aydınlanma gibi en temel ihtiyaçlarını karşılamada bile zorluk çeken milyonlarca insan üretmedi mi tüm bu değerleri? Öyleyse bu kaynaklar üzerinde söz sahibi olacak, dünyayı yönetecek olan da onlardır. Dünyanın yok olması pahasına sürdürülen bu akılsızlık ancak Komünist toplumda son bulabilir.

BAŞKA BİR DÜNYA MÜMKÜN...

